

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010192
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5613010192.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 5. decembra 2016 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalovaný

S. D. O. Q. Á. Ž., rod. Č., nar. XX. X. XXXX v Q., trvale bytom Mesto Q., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

uznáva sa za vinného, že

hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č. k. 3P/263/2006-35 zo dňa 18. 4. 2007, právoplatný a vykonateľný dňa 6. 6. 2007, ktorým bol zaviazaný platiť mesačné výživné na svoje deti R. D., nar. XX. X. XXXX a S. D., nar. XX. X. XXXX, po 23,24 eura (t. j. 700,-Sk) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk ich matky R. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. Č.. XXX/XX, Q. K., pričom

na syna S. nezaplatil matke výživné za mesiace august a september 2007, pričom dňa 27. 5. 2014 poslal matke na výživné sumu 5,- Eur, čím za uvedené obdobie dlhuje matke sumu 41,47 eura,

na dcéru R. neplatil výživné od augusta 2007 a následne zvýšené výživné od 7. 10. 2009 na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/144/2009-16 zo dňa 11. 8. 2009, právoplatným a vykonateľným dňa 7. 10. 2009, vo výške 40,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk jej matky R. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. Č.. XXX/XX, Q. K., okrem mesiacov máj 2010, kedy zaplatil 35,- Eur, júl a august 2010, kedy zaplatil po 10,- Eur, september, október a december 2010, kedy zaplatil po 20,- Eur, február 2011, kedy zaplatil 10,- Eur, máj 2011, kedy zaplatil 15,- Eur, júl 2011, kedy zaplatil 25,- Eur, august 2011, kedy zaplatil 10,- Eur, september 2011, kedy zaplatil 30,- Eur, november 2011, kedy zaplatil 30,- Eur, december 2011, kedy zaplatil 15,- Eur, marec 2012, kedy zaplatil 13,- Eur, jún 2012, kedy zaplatil 5,- Eur, august 2012, kedy zaplatil 20,- Eur, február 2013, kedy zaplatil 15,- Eur, apríl 2013, kedy zaplatil 15,- Eur, dňa 27. 5. 2014, kedy zaplatil 5,- Eur, čím za obdobie od augusta 2007 až do 22. 4. 2015 dlhuje na výživnom matke R. D. sumu 2.888,87 eura, a následne zmenené výživné na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/40/2014-63 zo dňa 19. 11. 2014, právoplatným a vykonateľným dňa 23. 4. 2015, ktorým bola maloletá R. D., nar. XX. X. XXXX, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke a obžalovaný zaviazaný platiť výživné sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám starej matky U. D., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, Q. K.Š., čím za obdobie od 23. 4. 2015 do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, dlhuje na výživnom starej matke U. D. sumu 406,95 eura,

na syna Jozefa neplatil výživné na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5P/60/2007-30 zo dňa 5. 9. 2007, právoplatným a vykonateľným dňa 9. 10. 2007, sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám starej matky U. D., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, Q. K., čím za

obdobie od 9. 10. 2007 až do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, dlhuje na výživnom starej matke U. D. sumu 2.775,32 eura,

Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Liptovskom Mikuláši, ktorý na miesto neho platil matke výživné na dcéru R. za obdobie od 1. 8. 2007 do 31. 1. 2008 po 23,24 eura (t. j. 700,- Sk) mesačne, čím dlhuje za uvedené obdobie sumu 139,41 eura,

túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Levoči ani inde neplní, pričom počas tohto obdobia sa o prácu vážnejšie nezaujímal, z evidencie nezamestnaných bol vyradený pre nespoluprácu, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 5. 12. 2006 trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2006 zo dňa 5. 12. 2006, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol prepustený dňa 20. 7. 2007,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedeného konania sa dopustil hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš bola dňa 6. 6. 2013 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na S. D. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Obžalovaný S. D. na hlavnom pojednávaní urobil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona),

- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu,
- či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného v časti skutku do podania obžaloby do dňa 5. 6. 2013 vzhľadom na to, že skutok je pokračovací a trváci a po podaní obžaloby už ďalej nie je zdokladovaný.

Obžalovaný bol v prípravnom konaní vypočutý dňa 20. 5. 2013, teda mal riadnu možnosť sa vyjadriť ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ktorý bol predmetom obžaloby, v ktorej neplnenie vyživovacej povinnosti zahŕňalo obdobie od augusta 2007 do 5. 6. 2013. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, keď k jeho páchaniu dochádzalo po dlhší čas, t. j. po dobu dlhšiu než dvanásť mesiacov a zároveň mal preukázané, že obžalovaný začal s páchaním skutku v období dvadsiatich štyroch mesiacov po tom, čo bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 20. 7. 2007, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2006 zo dňa 5. 12. 2006 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Súd preto nezistil žiaden dôvod, ktorý by bránil prijatiu vyhlásenia obžalovaného S. D. o tom, že je vinný zo spáchania skutku v tej časti ako je uvedená a špecifikovaná v obžalobe ku dňu 5. 6. 2013, ako aj prijatiu jeho vyhlásenia podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku, ktoré na hlavnom pojednávaní prijal a uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona). Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s nepriznanou časťou skutku, pretože obžalovaný v neplnení vyživovacej povinnosti a páchaní prečinu zanedbania povinnej výživy pokračoval aj potom, ako sa dňa 20. 5. 2013 vyjadril ku skutku a aj po podaní obžaloby dňa 6. 6. 2013 až do dňa 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, ktorý vykonáva doposiaľ, čím u neho došlo k vzniku objektívnej prekážky riadne a včas si plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že od júna 2013, až do nástupu výkonu trestu výživné neplatil, pretože nemal robotu, ani financie. 27. 5. 2014 zaplatil 10,- Eur, šek predložil. Či zaplatil inú čiastku, uviesť nevedel. Ak by mal peniaze, dal by aj navyše, nielen výživné. Poukázal na to, že okrem S. a R. má s družkou ďalšie dve deti päťročného J. a štvorročnú I.. V Čechách má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na asi desať, či jedenásťročného syna N. A., ktorý žije s matkou v Kolíne a platiť má naňho asi 300,- alebo 400,- Kč mesačne. Za neplatenie výživného tam dostal podmienku.

Počas tohto obdobia ho držala družka, ktorá dostáva dôchodok a sem tam mama. Nepracoval nikde, bol doma, pretože mal aj problémy s chrbticou, a to s nervom a platničkou, bol chorý asi 7-8 mesiacov v roku 2016, bol aj v nemocnici, kde bral lieky, injekcie a masáže. Na nemocenské dávky nárok nemal. Nemohol však vykonávať ťažké práce.. V rokoch 2015 a 2016 bol aj v Čechách, kde si hľadal prácu, ale nič nenašiel. Ak mal financie, deti chodil pozrieť asi dvakrát do roka, vtedy im doniesol nejaké sladkosti a oblečenie. Doklady o kúpe darčiekov pre deti nemá, svokra to však môže potvrdiť. Peniaze nedával, pretože nemal, ešte aj svokra mu niekedy dala na cestu. Uviedol, že ak si počas toho obdobia našiel nejakú fušku, mal z nej asi 10,- až 15,- Eur týždenne, ale na výživné neposlal nič, pretože je rád, že ho živila družka. Tiež poberal dávku v hmotnej núdzi 60,- Eur, obdobie si nepamätal. Z aktivačných prác ho vyhodili, lebo dvakrát neprišiel, no odôvodnil to zdravotnými problémami s chrbticou. Fajčí asi 10-12 cigariet denne, pije príležitostne na narodeniny, meniny.

Svedkyňa U. D., stará matka maloletých detí, na hlavnom pojednávaní presnú výšku dlhu na výživnom nevedela uviesť. Poukázala na to, že o vnuka S. sa stará už od malička, R. má zverenú asi rok. Ich otec má určené minimálne výživné, ale ani to neplatí. Hoci mu hovorila, aby poslal aj 10,- alebo 5,- Eur, za obdobie od júna 2013 doposiaľ jej nič neposlal. Odvtedy bol za deťmi dva alebo tri razy, aj to vtedy, keď mali práve súdy. Deťom určite nedoniesol nič za posledné 3 roky, ani jej peniaze. Ak by nerobila aktivačku a nestarala by sa, deti by určite núdzou trpeli. S. chodí na SOU stavebné od septembra 2016 a R. chodí do 9. ročníka ZŠ. Podala návrh na zvýšenie výživného na súd, pretože deti rastú a treba im viac vecí, vedie sa pod sp. zn. 1P/69/2016, rozhodnuté zatiaľ nebolo. V minulosti dávala aj podnet exekútorovi,

ale nič nevymohol, ani jej nepovedal, či obžalovaný niečo má, takže jeho majetkové a finančné pomery nepozná. Ako dôvod neplatenia výživného jej obžalovaný uviedol, že nemá z čoho platiť, poberá len 60,- Eur. Ďalej poukázala na to, že o deti sa nezaujíma, tak ako by sa skutočný otec zaujímať mal, S. bude mať 17 rokov, ale ešte mu nezavolať a nezavolá im ani na sviatky, či iné príležitosti, čo je deťom veľmi ľúto. Jej dcéra R. sa pred tromi rokmi natrvalo odsťahovala do Anglicka, domov chodíva len občas. Má vedomosť o tom, že ani jej nič v minulosti neposlal. Keď ešte bývala na Slovensku a mala R. zverenú, jej pár eur sem tam posielal, ale odvtedy nie.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/40/2014-63 z 19. 11. 2014 mal súd preukázané, že došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/132/2002-66 zo dňa 9. 7. 2003 v časti úpravy osobnej starostlivosti k maloletej R. D. tak, že maloletá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti U. D., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, Q. K., a zároveň k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/144/2009-16 zo dňa 11. 8. 2009, v časti o bežnom výživnom a to tak, že otec S. D. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej R. D., nar. XX. X. XXXX, minimálnym výživným určeným podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa § 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, mesačne, vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám U. D., od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23. 4. 2015.

Z výpovede starej matky maloletých detí, ktorej sú obe zverené do náhradnej osobnej starostlivosti mal súd preukázané, že obe deti sú školopovinné, S. D. navštevuje 3. ročník Stredného odborného učilišťa stavebného, kde sa pripravuje na budúce povolanie a R. D. je žiačkou 9. ročníka základnej školy, teda zatiaľ nenadobudli schopnosť samostatne sa živiť a zákonná vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nim naďalej trvá.

Z dohody o pracovnej činnosti, ktorú dňa 20. 8. 2015 uzavrel obžalovaný so spoločnosťou X MEGATONA, s. r. o., vyplýva, že dohoda bola uzavretá na dobu určitú od 21. 8. 2015 do 23. 12. 2015 na pomocné zemné stavebné práce na 10 hodín týždenne za odmenu 2,20 eura/hod.

Sociálna poisťovňa, pobočka Spišská Nová Ves, oznámila, že S. D. sa v registri poistencov a sporiteľov SDS ako poberateľ dôchodku, dávky v nezamestnanosti a nemocenskej dávky nenachádza.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča vyplýva, že obžalovaný je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie ich úradu od 17. 2. 2015 a evidencia stále trvá.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica a pripojeného skráteného výpisu klienta vyplýva, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/179/2012 vo výmere 3 roky, ktorý nastúpil dňa 10. 8. 2016. Pracovne zaradený nie je z dôvodu krátkeho pobytu v ústave, avšak o zaradenie má záujem. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil napriek tomu, že dňa 7. 9. 2016 bol personálom poučený o vyživovacej povinnosti k nezaopatreným deťom a o trestnoprávných následkoch v prípade jej zanedbania. Žiadosť na výživné ku dňu podania správy neodoslal na žiadnu adresu.

Z poštovej poukážky predloženej obžalovaným mal súd preukázané, že obžalovaný po podaní obžaloby uhradil dňa 27. 5. 2014 poštovým poukazom matke R. D., na adresu C. XX, Q. K., čiastku 10,- Eur, ktorú súd zohľadnil na úhradu bežného výživného rovnakým dielom na obe maloleté deti a odpočítal z výsledného dlhu sumou 5,- Eur na každé z maloletých detí v období, keď bol obžalovaný povinný platiť výživné do rúk matky R.X. D..

Súd mal konanie obžalovaného S. D. preukázané a obdobia, v ktorom obžalovaný neplnil voči svojim deťom vyživovaciu povinnosť vôbec alebo len čiastočne a akú čiastku dlhuje ku dňu rozhodnutia súdu, ustálil na základe výpovedí obžalovaného, vypočutej svedkyne a listinných dôkazov, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný neplatil riadne a v plnej výške určené výživné na maloletého syna Jozefa v období aj po podaní obžaloby od 6. 6. 2013 do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu, t. j. 38 mesiacov (1 x 26,65 eura + 37 x 27,13 eura), ktoré bol povinný plniť k rukám starej matky U. D., čím mu na výživnom za toto obdobie vznikol dlh vo výške 1.030,46 eura a maloletú dcéru Nikolu v období aj po podaní obžaloby od 6. 6. 2013 do 22. 4. 2015 (vrátane), t. j. 23 mesiacov (23 x 40,- Eur), ktoré bol

povinný plniť k rukám matky R. D., čím mu na výživnom za toto obdobie vznikol dlh vo výške 920,- Eur a za obdobie od 23. 4. 2015, kedy došlo k zmene v osobe, ktorej bol povinný plniť výživné do 10. 8. 2016, kedy nastúpil výkon trestu, t. j. 15 mesiacov (15 x 27,13 eura), čím mu na výživnom za toto obdobie vznikol dlh vo výške 406,95 eura.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je pritom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Každý rodič je povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Objektívne nepriaznivá finančná situácia obžalovaného, ktorá by viedla až k jeho sociálnej odkázanosti nebola v konaní preukázaná. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný bol od 17. 2. 2015 síce bol evidovaný ako nezamestnaný, no ako sám uviedol, v predmetnom období sa dokázal zamestnať na dohodu o pracovnej činnosti a zabezpečiť si príjem aj príležitostnými prácami „načierno“, či vycestovať za prácou do Českej republiky, preto nemožno vyvodiť záver o nemožnosti alebo neschopnosti obžalovaného nájsť si prácu, hoci len vo forme brigádnickej a zabezpečiť si tak príjem nielen na podporu svojich potrieb a osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti (družka a dve maloleté deti), ale aj na platenie výživného vo vzťahu k deťom z jeho prvého manželstva. Pokiaľ sa obžalovaný bráni ďalšími vyživovacími povinnosťami, vo všetkých prípadoch ide o deti mladšie ako sú deti z jeho prvého manželstva, čo len vypovedá o jeho nezodpovednom a ľahkovážnom prístupe k plneniu si všetkých rodičovských povinností, nielen tej vyživovacej. Obžalovaný sa v priebehu tohto obdobia nechával vyživovať svojou družkou, ktorá poberá dôchodok alebo svojou matkou. S maloletými S. a R. neudržiava žiaden kontakt, pokiaľ bol párkrát za deťmi dokonca priznal, že stará matka detí mu musela dať peniaze na cestu domov. Za riadne plnenie vyživovacej povinnosti rozhodne nemožno považovať, ak obžalovaný za obdobie od podania obžaloby dva alebo tri razy navštívil deti a priniesol im nejaké sladkosti alebo oblečenie.

Súd tiež poukazuje na dlhodobý charakter páchania trestnej činnosti obžalovaným, keď od začatia páchania skutku v auguste 2007 až po nástup výkonu trestu dňa 10. 8. 2016 ubehlo 9 rokov, čo je doba dostatočne dlhá na to, aby si mohol zaobstarať finančné prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti vlastným pričinením. Keďže mal plnú vedomosť o svojich vyživovacích povinnostiach, preto bol povinný využiť všetky svoje schopnosti a možnosti na to, aby si ich aj reálne a v súlade so zákonom plnil. Napokon je potrebné poukázať aj na to, že pri poslednej zmene úpravy práv a povinností voči maloletej R. D. súd rozsudkom č. k. 10P/40/2014-63 zo dňa 19. 11. 2014 dokonca znížil výšku výživného zo 40,- Eur mesačne, na sumu minimálneho výživného, ktorá od 1. 7. 2013 ostáva nezmenená, t. j. 27,13 eura mesačne.

Výpoveďou svedkyne U. D. mal súd preukázané, že v kritickom období počas, ktorého obžalovaný výživné v plnej výške, resp. vôbec neplatil, maloleté deti vďaka jej starostlivosti núdzou netrpeli.

Pokiaľ sa týka právnej kvalifikácie skutku, v čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa si obžalovaný dlhodobo neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť závažnejším spôsobom konania, jednak po dlhší čas (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), súd mal tiež odpisom registra trestov preukázané, že obžalovaný bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch prepustený z výkonu trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2006 zo dňa 5. 12. 2006 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Pokiaľ sa týka návrhu na vykonanie ďalších dôkazov vyžiadanim zdravotnej dokumentácie obžalovaného za účelom preukázania jeho ochorenia, návrh súd odmietol, pretože z výpovede obžalovaného mal súd preukázané, že prácu v Českej republike si bol hľadať v rokoch 2015 a 2016, preto ak mu v roku 2016 vážne ochorenie bránilo sa zamestnať a zabezpečiť prostriedky na uhradenie výživného, sú tieto jeho tvrdenia protirečivé. Súd takýto dôkaz nepovažoval za potrebné vykonať, lebo aj správou zo Sociálnej poisťovne, či Úradu práce, kde je evidovaný mal preukázané, že nebol uznaný dlhodobo práceneschopným alebo invalidným, a nič mu nebránilo v plnení si vyživovacej povinnosti hoci aj minimálne možnej miere.

Vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu, pretože obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom plniť mohol a mal a zároveň vedel, že je povinný výživné platiť, ale úmyselne túto povinnosť zanedbával. Preto

súd dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný S. D., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že v roku 2013 bol 2-krát riešený v priestupkovom konaní blokovou pokutou za priestupok na úseku občianskeho spolunažívania a v roku 2016 raz pre porušenie zákazu fajčenia. V registri trestov má celkom 13 záznamov z rokov 1989 - 2015 inak za trestnú činnosť majetkového charakteru, v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v dvoch prípadoch bol amnestovaný, nepodmienečne bol trestaný 6-krát, raz bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu a podmiennečne bol odsúdený 2-krát. Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona bol odsúdený trestným rozkazom okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2006 zo dňa 5. 12. 2006 na 1 rok nepodmienečne, ktorý vykonal 20. 7. 2007, naposledy bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Kolín sp. zn. 4T/88/2014 zo dňa 21. 10. 2015 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa 196 ods. 2, 3 Trestného zákonníku Českej republiky, na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmiennečným dokladom a skúšobnou dobou do 21. 10. 2017. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody nariadený Okresným súdom Spišská Nová Ves vo veci sp. zn. 4T/179/2012, vo výmere 3 roky, ktorý bol nariadený dňa 20. 7. 2016.

Z hodnotiacej správy ÚVTOS Banská Bystrica vyplýva, že správanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, neporušuje ústavný poriadok, pokyny a nariadenia plní, právne normy a predpisy týkajúce sa výkonu trestu dodržiava. Voľný čas trávi sledovaním TV, počúvaním ústavného rozhlasu a hraním spoločenských hier. O pracovné zaradenie javí záujem. Sociálny kontakt udržiava s družkou a príbuznými. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného možno priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval, a je nutné zohľadniť aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku bol odsúdený za trestnú činnosť rôzneho charakteru (nielen za prečin zanedbania povinnej výživy). Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere na jeden rok až päť rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mohol súd ukladať trest v nezmenenej trestnej sadzbe.

Z ilustrácií je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom, pričom sa dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru. Aktuálne stíhaného skutku sa dopúšťal v priebehu plynutia skúšobnej doby určenej rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/179/2012 od 16. 10. 2012 do 17. 10. 2015 a rozhodnutím Okresného súdu Kolín sp. zn. 4T/88/2014 od 21. 10. 2015 do 21. 10. 2017, čím preukázal, že podmiennečný odklad výkonu trestu u neho dostatočne nenapĺňa svoju funkciu, iný druh trestu než nepodmienečný trest odňatia slobody u neho ani neprichádza do úvahy a je jediným prostriedkom ako mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda v polovici trestnej sadzby je dostatočne prísny, primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel, najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pre výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.